

Aalto University
School of Business

Erasmus beszámoló

Aalto University School of Business

Helsinki, Finnország

2019/2020 I. félév

Szabó Noémi

Budapesti Corvinus Egyetem
nemzetközi gazdálkodás BA (III. évf.)

Miért Finnország?

Abban mindig biztos voltam, hogy szeretnék külföldön tanulni, azonban arról nem volt konkrét elképzelésem, hogy pontosan hol. Hogy végül miért Finnország lett, arra én sem tudok egyértelmű választ adni. Abban biztos voltam, hogy Európában szeretnék maradni, lehetőleg egy északi országban, illetve olyan helyet kerestem, ami számomra még viszonylag ismeretlen. Végül Finnország és Norvégia kerültek az első két helyre a jelentkezésnél, majd úgy hozta a sors, hogy Helsinki lett az otthonom 3,5 hónapig.

Praktikus tudnivalók

Szállás

A kinti egyetem kapcsolatban áll egy bizonyos HOAS nevű szervezettel, akik kollégiumokat üzemeltetnek Helsinkiben és Espoo-ban, és az Aalto egyetem diákjai számára is fenntartanak bizonyos számú férőhelyet. Áprilisban kellett jelentkezni, és június környékén derült ki az eredmény. Helsinkin belül *Pasilaban* kaptam szállást, ahol egy lakáson osztoztunk hat lánnyal, szerencsére mindenkinek volt egy 10-13 négyzetméteres külön kis szobája is. A szállásunk a vonatállomás mellett volt, 1 megállót kellett utazni (5 perc), és már a központban is voltunk. Közlekedés szempontjából nem is lakhattam volna jobb helyen, hiszen a reptérre is egy vonattal ki lehetett jutni 30-35 perc alatt. Ez olcsóbb volt mint egy albérlet, tehát mindenképpen érdemes megpályázni.

Espoo?

Először kicsit meglepődtem, amikor láttam, hogy az egyetem nem Helsinkiben, hanem Espoo-ban van, de végül ez nem okozott semmiféle kellemetlenséget. Helsinki, Espoo és Vantaa gyakorlatilag egy nagy várost alkotnak, rendkívül egyszerű köztük az átjárás, elsősorban vonattal, busszal. Espoo-ban több a zöld terület, és összességében modernebb épületek vannak, egy újabb város.

Tömegközlekedés

Teljes mértékben jól szervezett, kényelmes, rendkívül tiszta volt. Bár csak egy metró vonal van, ez nem okozott problémát, hiszen kint lehetőség van a városon belül is viszonylag sokat közlekedni vonattal, ami gyakran jár, gyors, kényelmes és érvényes rá természetesen a bérlet. Én busszal jártam mindennap egyetemre, nagyjából 30-35 perces volt az út, amit egyáltalán nem bántam, sőt! Nagyon szép részeken haladtunk át. Sokszor láttam a naplementét, decemberben pedig a napfelkeltét is! Nagyon furcsa és szokatlan volt, hogy reggel 9 órakor még csak kezdett felkelni a nap, egyébként szinte teljes sötétség uralkodott.

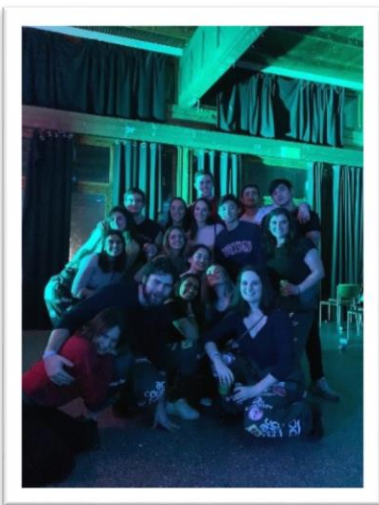
Hideg és sötét lesz!

Bárkinek is említettem, hogy Finnországba készülök, az első reakciónk ez volt: „Nem fogsz fájni?” Míg ősszel jelentősen hidegebb van kint, mint itthon (szeptemberben 15 fok körül), decemberben meglepő módon hasonló a klíma, mint Magyarországon. Nem mondom, hogy sosem fáztam, hiszen a tenger közelsége miatt gyakran volt szeles időjárás, de egyáltalán nem volt zavaró. Természetesen Lappföldön sokkal hidegebb volt, -10 körül, vagy még annál is kevesebb, így oda ajánlott síruhával érkezni. A sötétséget pedig meg lehet szokni. Sok finn mondta nekünk, hogy a „legrosszabb” időben voltunk kint, hiszen ősszel hideg van, sötét, és sokat esik az eső. Egyedül azt sajnáltam egy kicsit, hogy Helsinkiben nem volt nagyobb havazás, amíg én kint voltam (december közepe).

Árak

Ezt is meg szerettem volna röviden említeni, bár nyilván nem meglepetés senkinek sem, aki Finnországba készül, hogy sokkal magasabb árakra kell számítani az itthoniakhoz képest. Összehasonlításként egy havi diákbérlés 30 euró volt, a Vapiano-ban egy sima bolognai tészta 15 euró. Attól függően, hogy hol talált szállást az ember, a lakbér 400-tól 600 euróig terjedt, persze lakótársakkal együtt érte meg csak bérelni. Azonban Helsinkiben is van például Lidl, vagy egy helyi élelmiszer üzletlánc, a Prisma, amelyekben a helyi árakhoz képest olcsón lehetett élelmiszerhez jutni.

Beilleszkedés, közösség, programok

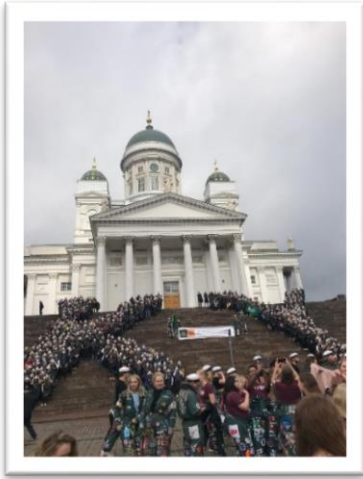

Amint megérkeztem a reptérre, egy tutor fogadott, akit az egyetem biztosított. Ő átvette a szállásom kulcsát, illetve segített a bőröndökkel is. Ez rendkívül szimpatikus volt, hiszen nagyban megkönnyítette az érkezésemet 2 nagy és 1 kicsi bőrönddel. (próbáltam csak a legszükségesebb dolgokat bepakolni...) Később csoportokba lettünk osztva, egy csapatban volt három tutor az egyetemről és nagyjából 20-25 külföldi diák. A KY-Sub egy diákszervezet, ami azért jött létre, hogy a business cserediákok beilleszkedését segítse, illetve szervezzen programokat, utazásokat a félév során. Az első héten szinte minden nap volt valami program, de utána sem hagyott alább a lelkesedés.

Az egyik bevezető esemény az Aalto fesztivál volt. A campuson minden diákszervezetnek volt egy kitelepülése, és ki lehetett próbálni a szervezet által végzett tevékenységet valamilyen formában. Itt nem

csak business jellegű szervezetekre kell gondolni, nem volt egy terület, téma, sportág, ami ne lett volna képviselve. Számos diákszervezet volt, akik külföldi cserediákokat is szívesen vártak. Ez az esemény természetesen elsősorban a finn diákoknak szólt, de számunkra is élvezetesebbek voltak a különböző csapatjátékok. Nagyon tetszett az egyetemen, hogy amennyire lehet, próbáltak integrálni minket. A nekünk szervezett legtöbb utazás, buli, program nyitva állt a finn diákok előtt is, illetve az egyetemen is számos órán voltunk vegyesen velük.

Az első nagyobb esemény a „Mursujaiset” volt („mursu” = gólya), ami egy 24 órás program. Ez főleg az elsőéveseknek szól, de a cserediákok is mehettek. Hajnali 5:45-kor találkoztunk a tutor csoporttal, és számos furcsábbnál furcsább program és feladat várt minket. Csapatjátékok, (pl. káposztaevő verseny) koncert, elvont színházi előadás (aminek minden évben része, hogy a diákszervezet aktuális vezetőjét kopaszra borotválják – akkor is, ha lány). Nem volt hiány metál zenéből sem, ami szintén nagyon jellemző a finnekre. Ekkorra már túlvoltunk a „welcome” bulin, ahol megvásárolhattuk a híres overállt, amiből minden diáknak van egy otthon. A színe attól függ, hogy az adott hallgató melyik diákszervezethez tartozik (kint szinte mindenki tagja valamelyiknek). Ha valaki részt vesz egy programon, a végén kap egy „badge”-et, amit rá lehet varrni az overállra. Sok olyan overállt láttunk, amin szinte már nem volt üres hely. A félvégére már nekünk is egész sok összegyűlt!

Megrendezésre egy úgynevezett „sitsis” party is, amiről korábban én még nem is hallottam. Volt étel, ital (szigorú szabályok alapján ment a szomszédokkal való koccintás sorrendje), és nem mellesleg sok-sok éneklés. Ismert számoknak a szövegeit írták át, különféle témákban. Egy programfüzetben megkaptuk a szövegeket, így mindenki együtt énekelt. Néha még egyszerű táncos elemek is tartoztak egy-egy dalhoz. Csapatjátékok is voltak, például citromevő verseny. És persze az overáll itt is kötelező viselet volt, amellel pedig mindenkinek a saját országa alapján kellett beöltözni, hiszen most ez volt a téma.

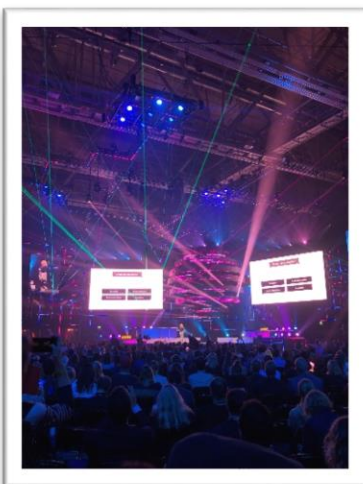
Ezekon kívül volt még számos buli, illetve az Aalto ESN csapata is sok programot szervezett, például csokigyár látogatása, vagy közös szaunázás.

A KY-Sub utazást többek között Stockholmba, Szentpétervárra, Lappföldre. Én az utóbbin vettem részt, amiről később részletesebben is mesélek majd.

Akikkel megismerkedtem a tutor csoporton keresztül, ott voltak a tanórákon, közös programokon, utazásokon, így onnan kerültek ki első sorban a barátaim, de a lakótársaimmal is jóban voltam. Sok magyarral kint nem találkoztam, de ezt nem is bánom, hiszen így jobban ki kellett lépnem a komfortzónámból, és végül is ez is a lényege egy külföldön eltöltött szemeszternek.

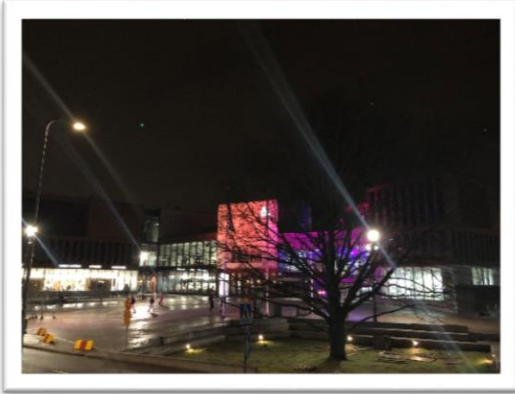
Összességében azt gondolom, hogy nagyon jól meg volt szervezve minden, gyakran annyi program volt, hogy nem is tudtam volna mindre elmenni akkor sem, ha szerettem volna. Látszik, hogy ez a diákszervezet tényleg értünk volt, és mindenki energiát nem kímélve dolgozott, hogy szuper programokat állítsanak össze, amik nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy ilyen pozitív élmény maradjon ez a kint töltött pár hónap.

Slush

Ez egy kicsit kilóg a sorból, hiszen nem az egyetem szervezte, de mégis meg szerettem volna említeni. A Slush a világon az egyik legnagyobb startup és tech esemény, amit többek között Helsinkiben is megrendeznek minden ősszel. Sok ismerősömtől hallottam kint, hogy jelentkeztek önkéntesnek, így aztán végül én is belevágtam. A *badge claim* csapatba kerültem, ahol a feladatunk az érkező vendégek beregisztálása a számítógépes rendszerben, illetve a badge-k kiosztása és karszalag felrakása volt. Az esemény előtt tréningen is részt vettünk. Rengeteg startup képviselte magát, illetve befektetők is nagy számban voltak jelen, hiszen az esemény lényege, hogy őket összepárosítsák.

Egyetem

A nevét Alvar Aalto-ról kapta, aki az egyik leghíresebb finn építész és egyben designer is volt. Érdekesség, hogy maga az Aalto Egyetem csupán 2010 óta létezik, több egyetem összevonásából hozták létre. Ennek ellenére már most rendelkezik számos nemzetközi elismeréssel.

Rendkívül multikulturális intézmény, ez köszönhető egyrészt a sok cserediáknak is, de emellett a mester szakok csak angolul indulnak, továbbá számos külföldi oktató is dolgozik az egyetemen.

Amikor először jártam a campuson, teljesen ledöbbsentett, hogy van két supermarket, egy lakberendezési bolt, étterem, kávézó és alkoholbolt is *(Finnországban külön boltokban árúsítják a töményeket, és semmiféle szeszes italt nem adnak ki senkinek sem este 9 óra után, illetve a törvény előírja, hogy ha az eladó 30 évnél fiatalabbnak néz téged, akkor köteles elkérni a személyidet)*. Olyan érzésem volt, mintha nem is az egyetemen, hanem egy plázában lennék. Maga a campus hatalmas, sok épület tartozik hozzá, eleinte nehéz volt tájékozódni. A második dolog, amin meglepődtem, az a belső kialakítás. Sok helyen találhatóak fotelek, asztalok, kanapék. Nem muszáj a könyvtárba menni tanulni, szinte biztos, hogy az épület valamelyik pontjában találunk egy kényelmes helyet magunknak. Továbbá rengeteg kis terem is van, amiket ingyen ki lehet bérelni egy applikáción keresztül, így könnyebben tud 1-1 csoport egy projekten dolgozni. Továbbá ingyenes nyomtatási lehetőség is volt az egyetemen. Összességében egy modern, jól felszerelt, többnyire zökkenőmentesen működő intézményről van szó.

Szemeszter felépítése, tantárgyak

A szemeszterek máshogy épülnek fel kint, mint itthon. Az első félévben két periódus van, a tavasziban pedig három. Én ősszel voltam kint, tehát 6 hétig volt tanítás, utána 1 vizsgahét, majd ez ismétlődött még egyszer. Nem igazán különítették el a gyakorlatokat az előadásoktól, a legtöbb tárgyat heti kétszer tartották másfél órában, és 30-40 fő között mozgott a létszám. Elmondható, hogy (legalább is a külföldi diákok számára) a hangsúly nem a vizsgákon van, hanem sokkal inkább az évközi beadandókon, csoportmunkákon. Ez abból is látszik, hogy mindössze egy hét van a vizsgákra – ez itthon elképzelhetetlen lenne. Összességében nekem tetszett ez a rendszer, hiszen mire egy-egy tárgyból eljutottam vizsgázni, már a fejemben volt az anyag, hiszen folyamatosan kötelező volt vele foglalkozni.

Azt azért szeretném megemlíteni, hogy nem volt könnyű kiválasztani a tantárgyakat. Sokkal több mesteres tárgy van angolul, és nekem meg volt kötve a kezem, hiszen sok más alapképzéses cserediákkal ellentétben én nem vehettem fel mesteres, csak alapszakos tárgyakat. Végül szerencsére sikerült pont kihozni a 30 kreditet.

Survival Finnish Online – 1. periódus

Ezt a kurzust minden külföldi diák számára erősen ajánlották, hogy betekintést nyerjünk a finn nyelv alapjaiba. Teljes mértékben online volt, csak a végső határidő volt megadva, egyébként a modulokat mindenki a saját tempójában csinálhatta. Ez már augusztus közepén elkezdődött, hiszen a cél az volt, hogy az alapokat tudjuk, mire megérkezünk. Hiába a nyelvrokonság, összességében elég nehéznek ítélem meg a nyelvet, de egy-két dolgot azért sikerült megjegyeznem, amiket később is használtam. *Moi! / Hei! / Terve! (Szia!) Kiitos! Kiitti! (Köszönöm!) Minä olen Noémi. (Noémi vagyok) stb.*

Managing Corporate Careers – 1. periódus

Ezen az órán 90%-ban külföldi diákok vettek részt, egy kanadai professzor volt az oktató. Alapvetően arról szólt, ami a címe is, egy HR-jellegű tárgy azzal kapcsolatban, hogyan menedzseljük a saját karrierünket nagy, multinacionális vállalatokban, ahol kiélezett a verseny. Sok érdekes dolgot tanultam itt, illetve minden órára eseteket kellett elolvasni, ami során rengeteg új vállalatot ismerhettem meg. Egyéni és csoportos beadandó is volt, végül pedig egy vizsgálattal zártuk a tárgyat.

Consumer Research – 1.& 2. periódus

Ez volt az egyetlen tárgyam, ami két perióduson keresztül tartott, és a diákok 90%-a finn volt. Év elején kellett kialakítani csoportokat, akikkel azután egészen a második periódus végéig együtt dolgoztunk. Voltak itt is külföldiek, akiket már ismertem, így velük kerültem egy csoportba. Ez volt messze a legnagyobb kihívást jelentő tárgy. Egymás után 5 héten át írtunk zh-kat, minden alkalomra 60-tól akár 120 oldalig is terjedő szövegeket kellett elolvasni (többnyire tudományos cikkek, könyvfejezetek), majd ezekből kaptunk egy kifejtendő kérdést. Ezen kívül a nagy projektünk az egy *research plan* összeállítása volt a csapattal. A mi témánk az elhízás megelőzése volt, amelyet gyerekkorban kívántunk megalapozni az oktatási rendszer bevonásával. Első lépésként egy *pitch session* keretein belül be kellett mutatni ötletünket, amit külső szakemberek véleményeztek. Majd posztert készíteni róla, a végső termék pedig egy 15-20 oldalas beadandó lett, ami egy szigorú, előre meghatározott struktúrának kellett, hogy megfeleljen.

Under Pressure – 1. periódus

Ez a tárgy egy kicsit kakukktojás, elég nehezen definiálható, azonban a kreditszám miatt kénytelen voltam felvenni. Az egyetem sajátossága, hogy vannak úgynevezett „*cross school*” órák, ezek többnyire művészeti jellegű kurzusok, amit felvehetnek mások is, pl. business diákok vagy mérnökök. Ez is egy ilyen óra volt, ahol a víznyomásból indultunk ki, ennek megfelelően meglátogattunk egy régi vízerőművet és egy víztornyot is. Ezt a „nyomást” kellett egyéni szinten értelmezni, majd egy projekt formájában év végén prezentálni. Nagyon elvont és nehezen definiálható kurzus volt ez, de mindenképpen érdekes volt.

Russian Economy: Challenges and Opportunities for Doing Business – 2. periódus

Az összes közül ez volt a kedvenc tárgyam. Egy orosz professzor tartotta, aki Finnországban él és tanít már egy jó ideje. Rengeteg új dolgot tanultam meg Oroszország történelmével, gazdaságával, társadalmával kapcsolatban. Az egyik nagy feladat egy 10-15 oldalas beadandó volt, amit én a BRIC országok gazdaságának összehasonlításából írtam. Ezen kívül csoportosan kellett foglalkozni egy esettanulmánnyal is, illetve a periódus végén vizsgáztunk a tárgyból. Annyira megtetszett a téma, hogy végül erről írom most a szakdolgozatomat is.

Creating Futures in Art, Science, Technology and Business – 2. periódus

Ez szintén egy *cross school* kurzus volt, ahol számos változatos téma előjött, az előadások fele vendégelőadó által volt megtartva. Gyakran tévedtünk filozofikus témák irányába - például sokat foglalkoztunk az idő koncepciójával. Minden óra végén csoportos feladat volt, a szemeszter végén pedig egy egyéni beadandót kellett készíteni, amiben én az *Afrofuturism* témájáról írtam. Különösen tetszett, hogy a csoportokat úgy állították össze, hogy más területről érkező diákok legyenek együtt: így nálunk is volt, aki építészetet tanult, mérnök volt, vagy éppen közgazdász tanuló.

Multicultural Teamwork and Leadership – 2. periódus

Ez a kurzus a folytatása az „*Intercultural Communications*” nevű tárgynak, amit kint én nem vettem fel, hiszen itthon már elvégeztem egy hasonló kötelező tárgyat a második évben. A legérdekesebb az volt az órákban, hogy rendkívül multikulturális környezetben zajlottak. Az eltérő nemzetiségeken kívül nem csak különböző területekről voltak jelen diákok, hanem eltérő fokozatokról is, hiszen akadtak doktori hallgatók is. Számomra egy teljesen új és tanulságos élmény volt ilyen vegyes

csoporthoz tartozni. Itt egy csoportos projekten volt a hangsúly, amely során „diversity investigation” riportot kellett készíteni egy általunk kiválasztott cégnél.

Kultúra

Emberek

Van egy finn mondás, amiben szerepel, hogy a „hallgatás arany”. Tény és való, hogy a finnek elsősorban nem a legközvetlenebb emberek. De e mögött nem rossz modor áll, hanem egyszerűen szeretik, ha megvan a saját területük, és ezt biztosítják mások számára is. Én egyáltalán nem éltem ezt meg kellemetlenül, sőt! Mivel én sem vagyok a legközvetlenebb típus, így ideális is volt számomra.

Másfelől mégis jellemzi őket egy bizonyos fokú közvetlenség, hiszen bár van magázódó forma, a boltban ugyanúgy köszönnek az eladónak az emberek, mint a barátaiknak. Az egyetlen sincs ez másképp, a tanárokat a keresztnévükön szólítják, és az sem ritka, hogy az oktatók óra előtt odamennek beszélgetni a diákokhoz. Nincs meg az a sok helyen tipikus tanár-diák távolságtartó viszony, sokkal inkább jellemző a közvetlen, baráti környezet.

Étel

Ez volt talán az egyetlen negatívum számomra. Fontos megemlíteni, hogy sajnos én eléggé válogatós vagyok, így ez sem segített a helyzeten. Amit hiányoltam, az a *street food*, nem igazán voltak olyan helyek, ahol gyorsan, de viszonylag minőségi ételhez lehet jutni méltányos áron. Míg az olaszokról a tészta jut eszünkbe, a magyarokról a gulyás, a finnekéknél nem találkoztam ilyen igazán hagyományos étellel. Az mindenképpen érdekes, hogy rénszarvas húst esznek, a menzán pedig tejet isznak az ebéd mellé. A dolog pozitívuma, hogy ezáltal rá voltam kényszerítve, hogy többet főzzek magamnak, amire korábban nem volt példa.

Nyelv

Mivel Finnországban két hivatalos nyelv van, a finn és a svéd, minden ezen a két nyelven van kiírva. Ahogy már korábban is említettem, a finn nyelv nem túl egyszerű, de azért valami ragad az emberre, ha kint tölt ennyi időt. Ami viszont feltűnő, hogy szinte mindenki, az idősebb generáció is beszél angolul, a boltban az eladótól kezdve egy kedves néniig a kávézóban, így a nyelvvel sohasem volt gondunk. A hosszú, kacifántos finn szavak, és ahogy egyet-egyét kiejtenek, még mosolygásra is adott okot sokszor.

Szauna

Ez talán az első dolog, ami a legtöbb embernek eszébe jut Finnországról. Nem véletlen, hiszen itt a legmagasabb az egy főre jutó szaunák száma a világon. A koliban is volt egy, amit egy online rendszeren keresztül bárki lefoglalhatott előre. De a *Market Square*-en is található egy közösségi szauna, valamint kinti medencék is, amelyek közül az egyikben tengervíz van. Bármikor arra jártam, egy-két ember mindig úszott benne. Természetesen a lappföldi szállásunkon is volt minden háznál szauna, ami után ki lehetett menni a hóba lehűteni magunkat.

Kedvenc helyeim - néhány turistalátványosság

(a teljesség igénye nélkül)

Suomenlinna

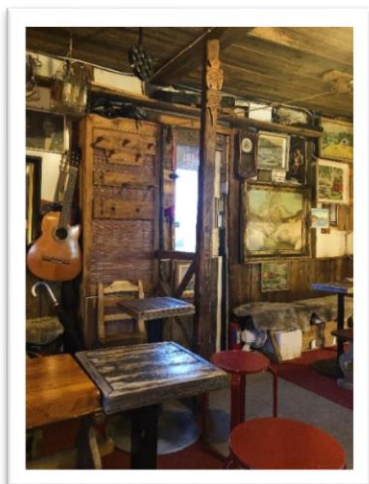
Egy kis sziget, ahova 15 perces kompút vezet a Market Square-ről, és amit a mai napig is használnak katonai célokra, így bizonyos részei le vannak zárva a turisták előtt. Érdekesség, hogy Finnországban a férfiak számára hadkötelezettség van egy bizonyos ideig. Ennek megfelelően számos, nálam fiatalabb fiút és lányt is láttam a városban katonai egyenruhában.

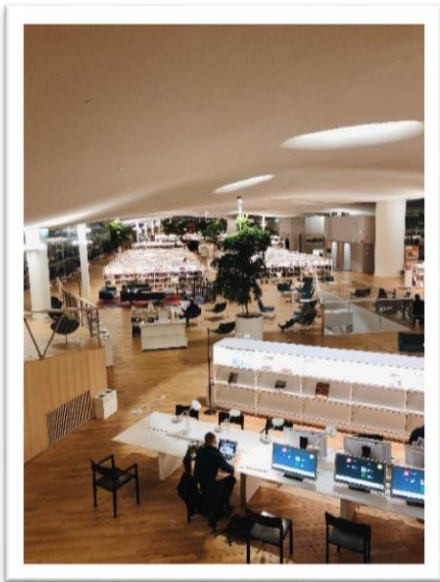
Senate square – karácsonyi vásár

Cafe Regatta

A központból egy kicsit kieső, eldugott helyen található ez az aranyos kis kávézó a tengerparton, ami minden „must see” listára felkerül, amit Helsinkiről írnak. Nem véletlen, hiszen elragadó hangulata van, itt többször is jártam.

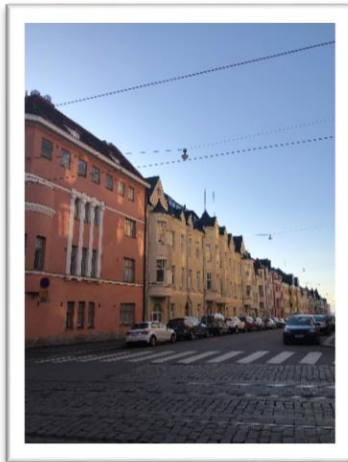

Helsinki Central Library

Nehéz lenne kedvenc helyet választanom Helsinkin belül, de ez biztosan benne van a top háromban. Bár könyvtárnak hívják hivatalosan, inkább hasonlít egy élményközpontra. Ingyenes a belépés és a kölcsönzés is. Az épület egy hatalmas hajót formáz. Található itt számos kis stúdió, ahol podcastokat, zeneszámokat lehet professzionális körülmények között felvenni. Videójátéokra kialakított szobák is vannak, de persze a rendes konferenciatermek is megtalálhatóak benne. Továbbá van 3D-s nyomtató, varrógépek, amiket ingyen lehet használni, és még számos egyéb szolgáltatás. A felső szinten játszósarok van kialakítva a gyerekeknek, a babakocsi-parkolóban olykor 15-20 babakocsi is állt. Nincs síri csend, de hatalmas hangzavar sem. Teljesen magával ragadott ez a környezet, jártam ide is tanulni többek között.

Eira & Ullanlinna

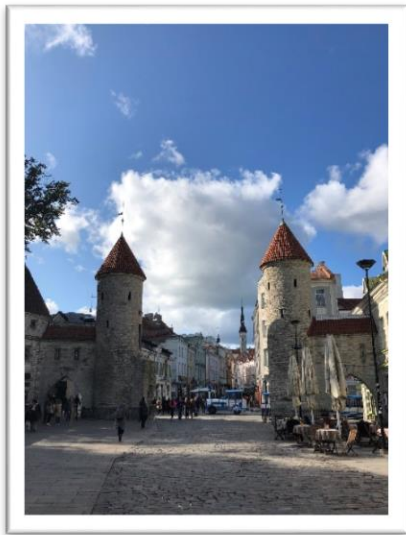
A városon belül ez a két kerület volt a kedvencem. Helsinkin déli részén találhatóak, és egészen különös hangulatuk van. Az első pár hét alatt úgy éreztem, hogy ez a város nekem egy kicsit rideg, barátságtalan. Visszagondolva ez azért lehetett, mert azon a környéken, ahol én laktam nagyrészt hatalmas lakó-és irodaházak voltak. Továbbá Espoo-ra is a modern, letisztult, szögletes formák jellemzők. Ez a két kerület ennek a szöges ellentéte! Gyönyörű házak, aranyos kis üzletek, kávézók, hangulatos sétálóutcák, és rengeteg zöld terület jellemezte őket. Ide többször is visszatértem, olykor a part mentén elektromos rollerrel közlekedve. (amiből rengeteg van a városban)

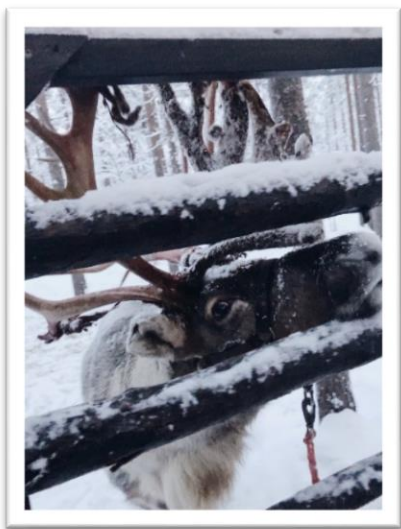
Utazások

Tallinn, Észtország

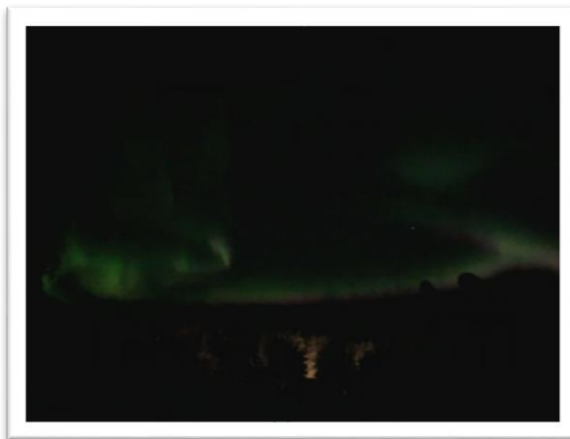
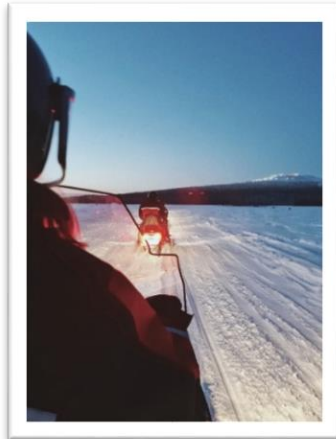
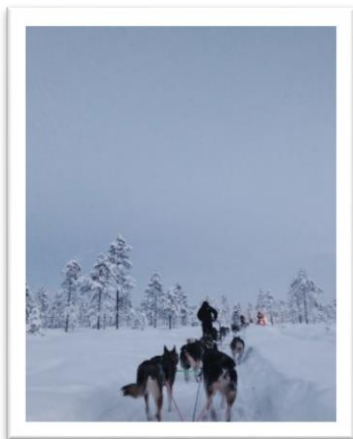
Tallinn-ba 2-3 órás kompúttal lehet eljutni, mi még szeptemberben látogattunk ki 4-5 barátommal. A fő látványosság az óvárosi rész, az idő nagy részét mi is itt töltöttük el. Ezen kívül ellátogattunk az úgynevezett „hipster” kerületbe is, ahol különböző street art-ok díszítették a házak falait, innen az elnevezés.

Lapland

Számomra ez a három nap volt november végén a szemeszter csúcspontja, és szerintem ezzel nem vagyok egyedül. Busszal utaztunk nagyjából 14 órát Levibe. A legközelebbi nagyváros Kittilä volt, ami Helsinkitől közel 1000 km-re található északra. A sarki fényt már az első este során láthattuk. Lélegzetelállító élmény volt, kimentünk párán az erdőbe, ahol az utcai fények nem látszódtak, lefeküdtünk a hóba és úgy csodáltuk a jelenséget. Második napon kutyaszánózni mentünk, ahol később lehetőség volt a kutyákkal játszani is, hatalmas élmény volt. A harmadik nap a fő program a *snowmobile safari* volt. Kettesével mentünk, félúton cseréltünk sofőrt. Felejthetetlen élmény volt vezetni. Lenyűgöző látvány volt a naplementét látni, miközben épp egy befagyott tavon haladtunk át! Persze nem maradt el a szaunázás és a méteres hóban való ugrálás, hóangyal készítés sem. Visszafele megálltunk Rovanieimben, és eltöltöttünk pár órát a Mikulás faluban is.

Miért menj Erasmusra?

Mert olyan élményeket szerezhetsz, amikre máshogy nem lenne lehetőség. Ritkán adatik meg a lehetőség, hogy valaki csupán 2-3 hónapra kiköltözzön egy idegen országba, ahol olyan emberekkel van körülveve, aki hasonló cipőben járnak, mint ő, illetve ahol a helyiek rengeteg programot szerveznek neki, ráadásul az ösztöndíj még fedezi is a kiadások nagy részét. A legtöbb ember feltöltődve, élményekkel teli érkezik haza Erasmusról, szomorúan konstatálva, hogy ilyen hamar vége lett. Megtapasztalhatjuk, hogy milyen egy másik egyetemen tanulni, hogy működnek ott a dolgok, mi jobb és mi rosszabb. Szélesedik a látókörünk, nyitottabbak leszünk, hiszen annyi különböző ember vesz minket körül. Aki korábban még nem tette, megtapasztalhatja, hogy milyen egyedül élni, sokkal önállóbbá válik. Én úgy gondolom, hogy akinek van lehetősége, mindenképpen jelentkezzen külföldi cserefélévre, megbánni egészen biztosan nem fogja, cserébe viszont rengeteg élménnyel és tapasztalattal tér majd haza a szemeszter végén.